

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 311/2020
12.02.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац и Драгане Маринковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Стевица Назарчић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Радивоје Зекић, адвокат из ..., ради измене одлуке о издржавању, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 542/19 од 09.10.2019. године, у седници одржаној 12.02.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 542/19 од 09.10.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Вршцу П2 3/19 од 15.04.2019. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и утврђено да је почев од септембра 2018. године престала обавеза издржавања тужене чиме се мења пресуда Основног суда у Вршцу П2 340/17 од 24.04.2018. године у делу изреке из става 6. ове пресуде. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 69.000,00 динара са каматом по закону о висини стопе затезне камате од пресуђења до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж2 542/19 од 09.10.2019. године, ставом првим изреке, преиначена је првостепена пресуда, тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца у делу којим је тражио да суд утврди да је његова обавеза издржавања према туженој престала почев од септембра 2018. до 03.01.2019. године, док је у преосталом делу којим је утврђено да обавеза издржавања престаје од 04.01.2019. године, чиме се мења пресуда Основног суда у Вршцу П2 340/17 од 24.04.2018. године у делу изреке из става 6. првостепене пресуда потврђена, а жалба тужене одбијена као неоснована. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу другом изреке и обавезана тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 27.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужилац је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност побијане пресуде у смислу члана 408. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, правноснажном пресудом Основног суда у Вршцу П2 340/17 од 24.04.2018. године обавезан је тужилац – отац да у месечним износима од по 10.000,00 динара од дана подношења тужбе, док за то постоје законски услови, плаћа издржавање својој пунолетној ћерки овде туженој која се налазила на редовном школовању. Истом пресудом тужилац је обавезан да доприноси издржавању малолетног сина ВВ у износу од по 10.000,00 динара месечно почев од 05.12.2017. године па надаље. Тужена је рођена ...1999. године и стара је 19 година, завршила је средњу школу школске 2017/2018 и стекла звање ... техничара. По завршетку средње школе није тражила запослење у струци, ни ван струке, нити уписала вишу школу ни високошколску установу, већ у својству корисника услуга по уговору од 02.10.2018. године са даваоцем услуга Привредним друштвом ДОО "LINK GROUP" које нема акредитацију високошколске установе уписала једногодишњи курс професионалног усавршавања по програму специјализоване обуке on line дизајна и обуку похађа путем интернета, а повремено одлази на консултације и нема индекс. По завршетку курса се добија сертификат ради запослења. За курс је уплатила 163.390,00 динара. Тужилац је до јануара 2019. године уплаћивао доприносе на име издржавања тужене по правноснажној пресуди.

Код овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је оценио да се тужена која је пунолетна налази на редовном средњошколском школовању по ком основу је остварила право на издржавање од свог оца тужиоца, да по завршетку средње школе школске 2017/2018 није уписала вишу школу или високошколску установу ради стицања знања што подразумева редовно извршавање школских обавеза, редовно полагање испита и уписивање наредне школске године по истеку претходне, већ је 02.10.2018. године уписала једногодишњи курс у својству примаоца услуга по уговору закљученом са даваоцем услуга који нема акредитацију високошколске установе због чега се не налази на редовном школовању и да због тога нису испуњени услови да као пунолетно дете има право на издржавање. Због тога је усвојио захтев тужиоца закључујући да би плаћање издржавања туженој представљало очигледну неправду за тужиоца узевши у обзир његове садашње материјалне прилике и обавезе издржавања других лица.

Другостепени суд је преиначио првостепену пресуду у делу датума од када обавеза тужиоца престаје закључујући да је то дан подношења тужбе, а не престанак редовног школовања тужене.

Одлука другостепеног суда је правилна.

Према Породичном закону, родитељи имају право и дужност да издржавају дете под условима одређеним овим законом (члан 73). Пунолетно дете које се редовно

школује има право на издржавање од родитеља сразмерно њиховим могућностима а најкасније до навршене 26. године живота (члан 155. став 2). Нема право на издржавање пунолетно дете ако би прихватање његовог захтева за издржавање представљало очигледну неправду за родитеље (члан 155. став 4). Издржавање престаје када истекне време трајања издржавања (члан 167. став 1. тачка 1). Издржавање може да престане када дужник издржавања изгуби могућност за давање издржавања, или давање издржавања постане за њега очигледна неправда, осим ако поверилац издржавања није малолетно дете (члан 167. став 2. тачка 2).

Из цитираних законских одредби произлази да издржавање престаје када истекне време његовог трајања и када за то наступе законски услови. Трајање обавезе родитеља да издржавају своје пунолетно дете је законом ограничено до завршетка редовног школовања, а најкасније до 26 године живота. У овом случају, тужена је завршила редовно школовање са школском 2017/2018 годином, па имајући у виду да је ранијом правноснажном одлуком тужилац обавезан да доприноси у издржавању тужене, његова обавеза није могла престати по сили закона окончањем редовног школовања, већ како то правилно закључује другостепени суд даном подношења тужбе за утврђење престанка овакве обавезе тужиоца. С тим у вези, нису основани ревизијски наводи да је обавеза туженог престала по основу закона оног тренутка када тужена није наставила редовно школовање.

На основу члана 414. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа
судија
Звездана Лутовац,с.р.**

За тачност отправа
Управитељ писарнице
Марина Антонић